

Five Great Guitars 'begrooven' zich in Ogterop 30-10-2006

Meppel, schouwburg Ogterop, vrijdag: concert van de Five Great Guitars. Met Jan Kuiper, Harry Sacksioni, Digmon Roovers, Erwin Java en Zoumana Diara. Publiek: 200.

De Five Great Guitars waren vrijdag terug in Meppel. Tijdens hun eerste theatertournee, twee seizoenen geleden, lieten ze ons kennismaken met gitaarmuziek uit verschillende landen en culturen. Met hun huidige programma willen de Five met name lekker grooven. Hoogst waarschijnlijk is daarom ook gekozen voor de naam 'Groove Masters'. 'Grooven' is met elkaar een prettig repeterend, bezwerend ritme zoeken, daar lekker in gaan hangen om het vervolgens als een stevige basis te gebruiken om individueel te kunnen excelleren of het collectief tot dynamisch grote hoogten te brengen. Grooven wordt door muzikanten vaak omschreven als het hallucinerende deel van het musiceren.

Voor het creëren van Groove Masters werd bluesgitarist Erwin Java toegevoegd aan het reeds illustere groepje guitarmasters van Harry Sacksioni, Jan Kuiper, Digmon Roovers en Zoumana Diara. Het concert komt eerst wat stroef op gang. Het is alsof de gitaristen even een houding moeten vinden om zich in Meppel thuis te voelen. Ook de geluidsman kampt blijkbaar met dit gevoel, want het duurt een paar nummers voordat we werkelijk de Five van elkaar kunnen onderscheiden. Maar dan gaat het goed los. Het repertoire bestaat voornamelijk uit stukken en bewerkingen van Kuiper en Sacksioni, maar er is, gelukkig, ook ruimte gemaakt voor bijvoorbeeld een solo op de kora van de Malinees Zoumana Diara. Het betreft een zelfbouw harp op een soort van kalebas. De klank is prachtig en Diara weet er wondermooie harmonieën uit te toveren. Jan Kuiper, de coördinator van FGG, is de man van de snelle en vele noten. Hij neemt de meeste soli voor zijn rekening. Waarschijnlijk niet geheel tot genoegen van de geluidsman die bijna categorisch weigert om Jan 'een paar streepjes extra op de mengtafel' te geven, waardoor zijn vlugge, akoestische vingerwerk regelmatig verzandt.

Sacksioni is prominent aanwezig, zowel op gitaar als persoonlijk. Hij is ook degene die fysiek het meest reageert op het groeien van de groove. Hij gaat harder en heftiger spelen, maar blijft ondanks dat zijn exclusieve virtuositeit behouden. Hij daagt Erwin Java, de enige gitarist van de Five die uitsluitend elektrisch speelt, uit tot hoogwaardige soloverhalen.

Dan rest nog Digmon Roovers. Hij heeft zich in een aantal theatertournees ontpopt als de wékelijke stille leider. Zijn bas- en subtiele slagwerk stellen de andere Four in staat om hun deel zo goed mogelijk te doen. Digmon Roovers is zijn eentje, met zijn minimale, maar zeer doeltreffende begeleiding, swingt de pan uit. Hij is de 'groovediesel' en mag in het vervolg in de programmaboekjes vermeld staan als Digmon GROovers.

Hoogtepunten, waar het grooven betreft, waren de Bag Lady blues, waarin Sacksioni en Java in een sidderend duel gingen, en de ode aan topgitarist Larry Carlton, getiteld Hi Larry. Saillant detail is dat deze Carlton de laatste vijf concerten van Five Great Guitars met een zesde gitaar zal aanvullen. 'Groove Masters' groefde niet de hele avond, maar was als programma interessant genoeg om de bezoekers maximaal te boeien met veel afwisseling, hoogstandjes en een plezierige uitstraling.

Bert Middelbos